

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-32S/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200619
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5022200619.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a členov senátu JUDr. Andrey Soukupovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Ing. Matúša Škarbalu, v právnej veci žalobcu: TOME GAS SK, s.r.o., so sídlom Palárikova 48, 022 01 Čadca, IČO: 36 410 811, právne zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, 023 05 Nová Bystrica, IČO: 36 416 525, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Bajkalská 21/A, P.O.BOX 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0148/99/2022 zo dňa 29. septembra 2022, takto

rozhodol:

Súd správnu žalobu z a m i e t a .

II. Súd návrh žalobcu na sankčnú moderáciu z a m i e t a .

III. Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Za účelom prešetrenia Podnetu na vykonanie kontroly č. P-636/2020 od spoločnosti PROBUGAS, a.s., so sídlom Nám. 1. mája 18, 811 06 Bratislava, IČO: 47 695 421 (ďalej len „Podnet“), doručenom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre 2 ZA-32S/18/2022

Žilinský kraj (ďalej len „orgán verejnej správy prvého stupňa“) dňa 09.09.2020, vykonali inšpektori orgánu verejnej správy dňa 24.03.2021 kontrolu na adrese prevádzky: Čerpacia stanica Benzinol, ul. Bysterecká 2200, Dolný Kubín a na adrese prevádzkarne: predaj fliaš propán - bután pri Potravinách „Pisarčíková“, Oravské Veselé 142, pričom o kontrolách spísali inšpekčné záznamy a zároveň uložili opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. c) a ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľov v znení účinnom od 19.02.2021 do 30.12.2021. Následne orgán verejnej správy prvého stupňa žalobcovi podaním zo dňa 08.02.2022 oznámil, že za účelom preverenia dodržiavania ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení účinnom od 01.01.2021 do 31.03.2022 (ďalej len „zákon o energetike“) u neho vykonajú inšpektori orgánu verejnej správy prvého stupňa kontrolu dňa 18.02.2022. O kontrole vykonanej dňa 18.02.2022 spísali inšpektori orgánu verejnej správy inšpekčný záznam, v ktorom zaznamenali priebeh a zistenia z kontroly, pričom konštatovali porušenie ustanovení zákona o energetike spoločnosťou žalobcu, keďže zistili plnenie skvapalneného plynného uhlíkovdika do cudzích tlakových nádob bez písomného súhlasu ich vlastníka. Taktiež došlo k porušeniu zákona, keď niektoré zdokumentované tlakové nádoby boli bez obchodného mena alebo ochrannej známky a adresy výrobcu,

na ktorej ho možno kontaktovať. Následne orgán verejnej správy prvého stupňa Oznámením o začatí správneho konania č. k. EN/0003/05/2022 zo dňa 21.03.2022 oznámil začatie správneho konania podľa § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok), ďalej len „Správneho poriadku“ pre porušenie ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike, za ktoré zodpovedá žalobca. Zároveň bol žalobca poučený o svojom práve, aby sa v stanovenej lehote vyjadril k dôvodom konania, prípadne doplnil dokazovanie. Dňa 31.03.2022 bolo orgánu verejnej správy prvého stupňa doručené podanie žalobcu, ktorým sa vyjadril k oznámeniu o začatí správneho konania. Výzvou zo dňa 31.03.2022 požiadal orgán verejnej správy prvého stupňa žalobcu, aby predložil písomné súhlasy vlastníkov tlakových nádob Probugas, Kralupol, Flaga, Primagas a Vitogas, aktuálne ku dňu kontroly, plniť skvapalnený plynňý uhľovodík do ich tlakových nádob zo strany spoločnosti žalobcu. Žalobca v reakcii uviedol, že výzve nie je možné vyhovieť, pričom práve orgán verejnej správy má v správnom konaní zistiť skutočný stav veci, podľa zásady materiálnej pravdy. Následne orgán verejnej správy zaslal ostatným subjektom (vlastníkom tlakových nádob) výzvy s tým, aby sa vyjadrili, či spoločnosti žalobcu udelili písomný súhlas na plnenie ich tlakových nádob. Žiadna z dopytovaných spoločností neudelila spoločnosti žalobcu písomný súhlas na plnenie tlakových nádob v zmysle ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike.

Prvostupňové rozhodnutie

2. Orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodnutím č. EN/003/05/2022 zo dňa 16.05.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodol tak, že účastníkovi konania: TOMEGAS SK, s.r.o. sídlo Palárikova 2773, 022 01 Čadca, prevádzkareň: kontrola bola vykonaná v sídle účastníka konania, dátum vykonania kontroly: dňa 18.02.2022 (na základe Oznámenia o vykonaní kontroly zo dňa 08.02.2022, doručeného účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 09.02.2022 na základe elektronickej

3 ZA-32S/18/2022

doručenky) IČO: 36 410 811, pre porušenie povinnosti prevádzkovateľa zariadení na plnenie tlakových nádob v zmysle § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike: plniť skvapalnený plynňý uhľovodík do cudzích tlakových nádob len s písomným súhlasom ich vlastníka, keď kontrolou, vykonanou s účastníkom konania=prevádzkovateľom zariadení na plnenie tlakových nádob: TOMEGAS SK, s.r.o., sídlom Palárikova 2773, 022 01 Čadca, dňa 18.02.2022 v sídle účastníka konania (na základe Oznámenia o vykonaní kontroly zo dňa 08.02.2022, doručeného účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 09.02.2022 na základe elektronickej doručky), so spísaným protokolom zo dňa 18.02.2022, vo veci prešetrenia Podnetu P-636/2020, zistené, že účastník konania plnil skvapalnený plynňý uhľovodík do cudzích tlakových nádob Flaga a PROBUGAS bez písomného súhlasu ich vlastníkov, tieto tlakové nádoby opatril vlastnou zabezpečovacou plombou TOMEGAS a dodal ich: podnikateľskému subjektu: BENZINOL SLOVAKIA, s.r.o., sídlo: Mliekarenská 17, 821 09 Bratislava (faktúrou č. 2120111553 zo dňa 02.03.2021 a dodacím listom č. 2021-0239414 zo dňa 25.02.2021 a faktúrou č. 2120112057 zo dňa 18.3.2021 a dodacím listom č. 2021-0240459 zo dňa 10.03.2021), keď sa dňa 21.03.2021 v prevádzkarni: Čerpacia stanica Benzinol, ul. Bysterecká 2200, Dolný Kubín v ponuke „klietke“ nachádzali: 3ks tlakovej nádoby (tyrkysovej farby naplnené propán-butánom) s hmotnosťou po 10kg s označením Flaga, 1ks tlakovej nádoby (tmavomodrej farby naplnenej propán-butánom) s hmotnosťou 10kg s označením PROBUGAS (na regulátore uzatvárajúcom a otvárajúcom tlakovú nádobu) a podnikateľskému subjektu: Darina Píсарčíková, miesto podnikania: 029 62 Oravské Veselé 142 (faktúrou č. 2120111982 zo dňa 17.03.2021 a dodacím listom č. 2021-0240942 zo dňa 17.03.2021 a faktúrou č. 2120112222 zo dňa 24.03.2021 a dodacím listom č. 2021-0241517 zo dňa 24.03.2021), keď sa dňa 24.03.2021 v prevádzkarni: Predaj Fliaš propán-bután pri Potravinách „Píсарčíková“, Oravské Veselé 142, v ponuke v „klietke“ nachádzali: 1ks tlakovej nádoby (tyrkysovej farby naplnenej propán-butánom) s hmotnosťou 10kg s označením Flaga, 1ks tlakovej nádoby (tmavomodrej farby naplnenej propán-butánom) s hmotnosťou 10kg s označením PROBUGAS (na regulátore uzatvárajúcom a otvárajúcom tlakovú nádobu) uložil podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3. zákona o energetike (v znení účinnom v čase vykonanej kontroly u žalobcu – pozn. správneho súdu) účastníkovi konania pokutu vo výške 28 000 eur, slovom dvadsaťosemtisíc eur, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty príkazom na úhradu na účet: vedený v Štátnej pokladnici, č.ú.: A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS-00030522.

3. V odôvodnení rozhodnutia opísal priebeh administratívneho konania, zhrnul skutkový stav veci pričom zdôraznil, že zistený skutkový stav nebol žalobcom spochybnený. Pri zistení porušenia ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike a aplikujúc ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike uložil žalobcovi pokutu podľa ust. § 91 ods. 1 písm. b) bod 3. zákona o energetike. V závere rozhodnutia orgán verejnej správy prvého stupňa uviedol, že pri stanovení pokuty nebolo prihliadnuté na ust. § 91 ods. 3 zákona o energetike. Uviedol, že pokutu uložil v spodnej hranici zákonnej sadzby, pričom výšku uloženej pokuty považoval za primeranú, a to vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ktorá zodpovedala zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

4 ZA-32S/18/2022

Druhostupňové rozhodnutie

4. O podanom odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/0148/99/2022 zo dňa 29.09.2022, ktorým odvolanie účastníka konania – žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

5. V úvode odôvodnenia zopakoval priebeh administratívneho konania, zistenia orgánu verejnej správy prvého stupňa a do troch bodov zhrnul odvolanie žalobcu, ktoré spočívalo v namietaní uplynutia prekluzívnej zákonnej lehoty pre vydanie rozhodnutia, nepreukázaní vlastníctva tlakových nádob cudzou osobou a namietaní spôsobu určenia a výšky uloženej pokuty za porušenie zákona o energetike.

6. Žalovaný uviedol, že po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania mal za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybnili uloženie sankcie zo strany orgánu verejnej správy prvého stupňa a neboli tak dôvodom na zmenu alebo na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

7. Žalovaný uviedol, že v zmysle ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike „Konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, keď inšpekcia alebo úrad zistili porušenie povinností, najneskôr do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinností došlo.“ Z uvedenej právnej vety podľa žalovaného vyplýva, že zákonodarca ustanovil inšpekciu subjektívnu lehotu pre začatie administratívneho konania o uložení pokuty do jedného roka, keď inšpekcia porušenie povinností zistila a objektívnu lehotu do piatich rokov, keď k porušeniu povinností došlo. Žalovaný sa preto nestotožnil s názorom účastníka konania, že došlo k preklúzii subjektívnej lehoty na uloženie pokuty, keď zákonodarca moment subjektívnej jednoročnej lehoty na začatie administratívneho konania o uložení pokuty viaže na moment zistenia porušenia zákonnej povinnosti.

8. Ohľadom plnenia skvapalneného uhľovodíka do cudzích nádob bez povolenia vlastníka a k tvrdeniu žalobcu, že orgán verejnej správy nepreukázal opak, žalovaný uviedol, že v Protokole z vykonanej kontroly zo dňa 18.02.2022 ako aj zo zadokumentovaných zistení pri kontrolách zo dňa 24.03.2021 bolo nespochybniteľným spôsobom zachytené plnenie skvapalneného plynného uhľovodíka do kovových prenosných tlakových nádob spoločností Flaga spol. s r. o. (tyrkysová fľaša s nápisom Flaga) a PROBUGAS, a. s. (fľaša tmavomodrej farby s nápisom PROBUGAS), pričom tieto boli naplnené a označené štítkom a červenou plombou spoločnosti TOMEGAS SK, s. r. o.. Orgán verejnej správy prvého stupňa podľa žalovaného dospel následne k správne záveru, že vlastníckmi fľaš sú vyššie uvedené spoločnosti a žalobca nepreukázal písomné súhlasy uvedených spoločností k naplneniu fľaš tekutým uhľovodíkom. Orgán verejnej správy taktiež kontaktoval dotknuté spoločnosti, pričom spoločnosť Probugas, a.s. zaslala orgánu verejnej správy prvého stupňa Vyjadrenie a

5 ZA-32S/18/2022

čestné prehlásenie zo dňa 29.04.2022, v ktorom vyhlásila a potvrdila, že žalobcovi nikdy neudelila písomný súhlas na plnenie tlakových nádob v ich vlastníctve.

9. K námietke účastníka konania, ktorou namietal závažnosť zisteného porušenia zákona žalovaný dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/18/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorý konanie spoločnosti TOMEGAS SK, s.r.o za rovnaké porušenie povinností sám označil za zvlášť závažné, keď možné následky porušenia povinností mohli zasiahnuť zdravie ľudí a ich majetok, s tým, že všeobecný záujem na ochrane zdravia ľudí patrí k prioritným záujmom, na ochrane ktorého má

záujem celá spoločnosť. Žalovaný ďalej uviedol, že výška pokuty závisí od rozhodnutia orgánu verejnej správy aplikujúceho príslušné ustanovenia zákona. V danom prípade mal žalovaný za to, že orgán verejnej správy uložil pokutu zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom protiprávneho konania, táto je dostatočne odôvodnená, a preto nevidel dôvod na jej zmenu. Skutkový stav, v dôsledku ktorého bola pokuta uložená, bol zo strany orgánu verejnej správy prvého stupňa spoľahlivo zistený, žalobca nepredložil dokumenty, ktoré by spochybňovali zistenia orgánu verejnej správy prvého stupňa a ani dokumenty, ktoré by potvrdili tvrdenia žalobcu.

10. Ohľadom správnej úvahy orgánu verejnej správy žalovaný uviedol, že v rámci nej sa snažil prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade tohto účastníka konania. Zároveň dodal, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Z uvedeného dôvodu žalovaný predpokladal, že v minulosti uložená pokuta nenaplnila svoj účel, keďže sa účastník konania opakovane dopustil rovnakého porušenia. Uviedol, že primeranosť sankcie nadväzuje na naplnenie zásady proporcionality a spravodlivosti, pričom pri jej stanovení boli zohľadnené ako všeobecné, tak i konkrétne okolnosti prípadu. Výška pokuty, ktorá nie je voči účastníkovi konania žiadnym osobitným spôsobom nastavená, bola podľa žalovaného primeraná a zohľadňujúca všetky zákonné kritériá pre jej určenie, ďalej množstvo tlakových nádob, cenu za dodané plnenia, ale najmä vyššie uvedená skutočnosť, že u účastníka konania bolo zistené rovnaké protiprávne konanie aj v minulosti, za čo bol postihovaný rozhodnutím č. EN/0164/05/2015 zo dňa 12.08.2015 (jednalo sa o 12ks tlakových nádob), o ktorom rozhodoval žalovaný, ako odvolací orgán, rozhodnutím č. SK/0678/99/2015 zo dňa 29.03.2016 so znížením uloženej sankcie z 26 000 eur na 15 000 eur s nadobudnutím právoplatnosti dňa 05.04.2016 (dotknuté rozhodnutie bolo napadnuté žalobou na Krajskom súde v Žiline, ktorý žalobu rozsudkom č. k. 30S/56/2016-107 z 20.03.2018 ako nedôvodnú zamietol, a následne rozhodoval o kasačnej sťažnosti proti tomuto právoplatnému rozsudku krajského súdu Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 10Asan/18/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorý kasačnú sťažnosť proti žalovanému správne orgánu zamietol), čoho by si mal byť účastník konania vedomý. Postih uložený účastníkovi konania v minulosti ho mal odradiť od opakovania budúceho protiprávneho konania, no na základe súčasného zistenia mal žalovaný za to, že táto funkcia sankcie nebola naplnená, a preto bol nútený uložiť postih vo výške, ktorá je uvedená vo výroku napadnutého rozhodnutia. V závere odôvodnenia ohľadom výšky pokuty žalovaný uviedol, že pri jej určení prihliadol aj na to, že účastník konania 6 ZA-32S/18/2022

preukázateľne porušil povinnosť prevádzkovateľa zariadení na plnenie tlakových nádob tým, že plnil skvapalnený plyný uhlíkovodík do cudzích tlakových nádob bez písomného súhlasu ich vlastníka. Nebezpečnosť takéhoto konania videl žalovaný v tom, že vlastník, ako odborník, zaručuje, aby ním predávané fľaše s plynom netrpeli nedostatkami technického charakteru (resp. že ich plnila, či na plnenie dozerala odborne spôsobilá osoba podľa platných noriem), a ktoré by znamenali prípadné nebezpečenstvo ich používania a objektívne nesie za ich stav zodpovednosť, keďže za technický stav fliaš zodpovedá ich vlastník. K závažnosti konania účastníka konania opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/18/2018 zo dňa 22.05.2019.

11. Ďalej uviedol, že protiprávny stav, ktorého sa účastník konania dopustil, bol zistený v čase kontroly. Žalovaný uviedol, že do úvahy tiež vzal tú skutočnosť, že účastník konania už bol v minulosti za rovnaké porušenie sankcionovaný, pričom protiprávny stav bol zistený v čase kontroly. Pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení orgán verejnej správy okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 91 ods. 4 zákona o energetike, prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho možným následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

Správna žaloba – žalobné body

12. Správnu žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho zrušenia, a to z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. c) až g) zákona č. 162/2021 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), alternatívne žalobca navrhol, aby súd

rozhodol podľa § 198 SSP a žalobcovi podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 v spojení s ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike uložil peňažnú pokutu vo výške 17 000 eur.

13. V prvom rade žalobca namietal uplynutie subjektívnej prekluzívnej lehoty orgánu verejnej správy na uloženie pokuty za porušenie ustanovení zákona o energetike. Mal za to, že kontrola začala na základe Podnetu podaného zrejme už v roku 2020, a preto tvrdil, že momentom, kedy orgán verejnej správy obdrží podnet pre možné porušenie povinnosti je povinný konať proaktívne a vykonať kontrolu bezodkladne po ňom. Podľa žalobcu tak prekluzívna subjektívna lehota uplynula niekedy v roku 2021, rok po obdržaní podnetu. Poukázal na judikát publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR – R 19/2013, pričom poukázal na právnu vetu v ňom uvedenú: Rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt, je skutočnosť, že správny orgán sa dozvedel o porušení zákona. Táto sa podľa žalobcu vzťahuje aj na normu, podľa ktorej začal orgán verejnej správy toto konanie, pričom lehota podľa ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike sa teda vždy odvíja od momentu, kedy sa orgán verejnej správy
7 ZA-32S/18/2022

dozvedel o (možnom) porušení zákona, preto okrem iného (princíp právnej istoty) už vtedy má možnosť už aj zistiť či overiť reálne porušenie, a nie s kontrolou či preverovaním vyčkávať roky, kým vykoná kontrolu. Takýto postup orgánu a jeho nečinnosť, je podľa žalobcu v rozpore nielen s praxou, ale i právnou istotou ako základným princípom právneho štátu. Postup orgánov v rozpore s účelom a podstatou judikátu bol podľa žalobcu ústavne neudržateľný. V závere tejto žalobnej námietky žalobca pripustil, že uvedený judikát sa týkal ustanovení zákona o verejnom obstarávaní, ktorý uvádza inú formuláciu plynutia prekluzívnej lehoty, než zákon o energetike.

14. Ďalej žalobca namietal nepreukázanie vlastníctva nádob cudzou osobou práve orgánom verejnej správy. Mal za to, že orgán verejnej správy bol povinný v zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku zistiť úplný a skutočný skutkový stav veci. Žalobca namietal že orgán verejnej správy bol povinný dokázať, že konaním žalobcu došlo k porušeniu zákona (čo sa nestalo), a že žalobca plnil nádoby niekoho iného. Tvrdil, že žalobca nemal povinnosť v administratívnom konaní preukázať dôkazy o svojom legitímnom konaní (svojej nevine) a o tom, že neplnil cudzie nádoby. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že hodnoverným spôsobom nepreukázal nadobudnutie cudzích fliaš, že nepreukázal písomné súhlasy s ich plnením, a že orgán verejnej správy získal stanovisko spoločnosti Flaga, spol. s r.o. a PROBUGAS, a.s. o tom, že žalobcovi neposkytli súhlas na plnenie ich fliaš. Namietal, že zistenia orgánu verejnej správy nevytvádzajú vôbec nič o vlastníctve hnutelných vecí v pravom slova zmysle. Nesúhlasil s postupom orgánu verejnej správy, ktorý nevyzval uvedené spoločnosti k tomu, aby preukázali svoje vlastníctvo k predmetným nádobám. Vzhľadom na uvedené žalobca namietal diskriminačný postup orgánu verejnej správy, ale aj nedostatočné zisťovanie skutkového stavu a nedostatok aplikácie zásady materiálnej pravdy.

15. Žalobca v správnej žalobe namietal neprimeranosť výšky pokuty a s tým súvisiacu nesprávnu úvahu orgánu verejnej správy. Vyjadril nesúhlas s výškou udelenej pokuty, ktorá je podľa žalobcu absolútne iracionálna, neprimeraná, neodôvodnená obsahom spisu a neakceptovateľná, vzhľadom na posudzovaný stav a spôsob porušenia právnej normy, a aj pre diskriminačný a účelový postup orgánu verejnej správy. V správnej žalobe žalobca odcitoval odôvodnenie rozhodnutia žalovaného týkajúce sa výšky uloženej pokuty, pričom uviedol, že žalovaný až príliš často opakuje, v zhode s ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike, že pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností, no podľa žalobcu nesprávne hodnotil a stanovil, v čom tieto okolnosti (závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia) mali spočívať, pričom jeho úvaha (ako aj úvaha orgánu verejnej správy prvého stupňa) je do značnej miery nepreskúmateľná a najmä mimo rámca správnej, racionálnej a spravodlivej úvahy.

16. Výšku uloženej pokuty 28 000 eur, žalobca považoval za absolútne neprimeranú, pretože keby aj spoločnosť žalobcu mala niesť zodpovednosť za tvrdené konanie, bola s prihliadnutím na uvedené zákonné zásady jej ukladania absolútne neprimeraná k tvrdenému porušeniu, a teda neopodstatnená. Súčasne ju považoval za nepreskúmateľnú aj pre
8 ZA-32S/18/2022

nedostatok dôvodov, pretože žalovaný sa nevysporiadal s námietkou aplikácie ust. § 91 ods. 3 zákona, čo bola podstatná námietka vznesená účastníkom konania.

17. K závažnosti konania žalobca namietal, že sám je odborníkom a spoločnosť žalobcu má udelené povolenie a oprávnenie k plneniu fliaš skvapalneným uhlíkovým, teda je odborne spôsobilou osobou podľa platných noriem, preto nebolo správne tvrdenie, že svojím konaním by práve žalobca – jeho spoločnosť vydala fyzické osoby do nebezpečenstva ohrozenia zdravia či života, pretože sám pri plnení tlakových nádob vie a musí posúdiť technický stav každej nádoby (uvádza sa aj na každej nádobe), preverí sa vizuálne a špeciálne zariadenie preverí i najmenší únik plynu či netesnosť. Podľa žalobcu bolo tak vylúčené, že by jeho spoločnosť vydávala kohokoľvek, vrátane spotrebiteľa, do nebezpečenstva, takéto tvrdenie je nielen nesprávne a vylúčené, ale aj rýdzo hypotetické. Žiadne reálne či bezprostredné nebezpečenstvo nehrozilo podľa žalobcu nehrozilo.

18. K spôsobu a času spáchania správneho deliktu žalobca uviedol, že v danej veci, vzhľadom na množstvo plnených nádob a výšku ceny dodávaného plnenia pre odberateľa, sa jednalo o nepatrný výnos z uvedenej činnosti, pritom žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že žiadnu inú „neoprávnenú“ činnosť v podnikaní v energetike na strane spoločnosti slovenská obchodná inšpekcia nezistila. Preto uložená pokuta vzhľadom na zákonodarcom určené rozpätie jej možného uloženia sa podľa žalobcu javí až ako účelová a diskriminačná. Spoločnosť žalobcu v rámci obalových kont v aktuálnom čase plní priemerne mesačne cca 23 000 nádob, pričom orgán verejnej správy žalobcovi uložil pokutu vo výške 28 000 eur za to, že 6 z nich malo byť naplnených vraj bez súhlasu ich vlastníka. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti, že vo veci napr. spoločnosti Flaga, spol. s r.o., ktorá zrejme podala podnet voči spoločnosti žalobcu (teda vytykala plnenie cudzích fliaš), podal dňa 11.07.2022 podnet žalovanému aj žalobca vo vzťahu k danej spoločnosti, kde len za niekoľko dní žalobca zistil porušenie rovnakej normy z ich strany, konkrétne táto plnila nádoby vo vlastníctve žalobcu.

19. Žalobca s ohľadom na podnet podaný (zrejme) spoločnosťou Flaga, spol. s r.o. navrhol, ako dôkaz v súdnom konaní, aby správny súd vyzval žalovaného s ohľadom na zákon o slobodnom prístupe k informáciám na uvedenie: „koľko pokút za porušenie § 85 ods. 2 písm. c) právoplatne udelili správne orgány – inšpektoráty SOI, vrátane žalovaného správneho (ak vystupoval ako odvolací správny orgán) spoločnostiam na trhu tlakových nádob v Slovenskej republike od roku 2015 ku dňu zaslania výzvy súdu s uvedením – rozpisom počtu neoprávnených naplnených fliaš v tom ktorom prípade a výšky uloženej pokuty?“ Podľa žalobcu len takýto dôkaz, určite známy z úradnej činnosti a evidencie orgánov verejnej správy, môže poskytnúť objektívny dôkaz a obraz o primeranosti pokuty a postupov orgánu/orgánov verejnej správy k rôznym subjektom (princíp právnej istoty). So získaním tohto dôkazu podľa žalobcu nie sú spojené žiadne neprimerané náklady a tento dôkaz považuje za dôležitý. Pripustil, že dané stanovisko samozrejme môže žalovaný prezentovať priamo do vyjadrenia k žalobe.

9 ZA-32S/18/2022

20. V ďalšej časti správnej žaloby namietal, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s argumentáciou žalobcu v súvislosti s počtom nádob – 6ks, pričom v minulosti mu za vyšší počet fliaš (12ks) bola uložená pokuta v nižšej výške. Žalobca mal pocit, že sa orgán verejnej správy prvého stupňa „pokúsil“ použiť vyššiu sadzbu (de facto aplikovanie dvojnásobnej sadzby) a vyčkal, či sa bude žalobca odvolávať. Tvrdil, že výška je však vzhľadom na už uvedené skutočnosti podľa žalobcu neprimeraná, pretože sa nejednalo o závažné konanie, a to ani o spôsob či trvanie a ani následky. Podľa názoru žalobcu, orgán verejnej správy mal, ak tak mienil, uložiť sankciu na hranici 15-17 000 eur, nie však takmer dvakrát toľko. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že neprimeraný a diskriminačný postup orgánu verejnej správy voči spoločnosti žalobcu, jeho ďalším prejavom je podľa žalobcu aj tá skutočnosť, že tento orgán verejnej správy prvého stupňa nielenže na základe podnetu z roku 2020 začal konať až rok po jeho prijatí (bod A), ale uložil pokutu 28 000 eur rozhodnutím zo dňa 16.05.2022, pričom v tom čase (16.05.2022) už ten istý orgán verejnej správy podľa žalobcu mienil začať iné správne konanie pre naplnenie iných 7ks nádob, ktoré mal zistiť pri kontrole dňa 25.02.2022. Podľa žalobcu teda orgán verejnej správy namiesto toho, aby konanie o porušení zákona o energetike tvrdením o naplnení cudzích fliaš, spojil na spoločné konanie takýmto spôsobom potom zámerne množil konania s cieľom udeliť čo najviac pokút i za banálne porušenia (v tomto prípade 6ks a v druhom, kde sa jedná o 1 kus nádoby, ostatným žalobca preukázal právo na plnenie).

21. V závere správnej žaloby nad rámec nezákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy ako celkov a návrhu na ich zrušenie, súčasne a eventuálne žalobca navrhol, a to len pre prípad, že podľa správneho súdu boli zistenia orgánov verejnej správy o možnosti uložiť pokutu správne a bolo preukázané porušenie zákona o energetike, aby správny súd znížil, a to pre vybočenie zo zákonného rámca alebo ak vybočenie nie je z dôvodu neprimeranosti, uložené pokutu na sumu vo výške 17 000 eur.

Vyjadrenie žalovaného

22. V úvode vyjadrenia žalovaný zopakoval priebeh administratívneho konania, pričom poukázal na správnosť záverov tak prvostupňového, ako i napadnutého rozhodnutia žalovaného a navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

23. K žalobnej námietke uplynutia prekluzívnej lehoty na začatie konania zopakoval svoju argumentáciu z administratívneho konania, pričom bližšie uviedol, že Podnet P-636/2020 obsahoval len podozrenie na porušenie zákona, no k zisteniam, či došlo ku konkrétnemu porušeniu zákonnej povinnosti alebo nie, dospel orgán verejnej správy až kontrolou. Čo sa týka judikátu, na ktorý žalobca poukazoval, žalovaný uviedol, že právne vety uvedené v tomto judikáte nedokazujú, že by v danom prípade došlo k uplynutiu prekluzívnej lehoty na vydanie rozhodnutia. V prípade žalobcu bola kontrola u kontrolovaných subjektov BENZINOL SLOVAKIA, s.r.o. a Darina Pisarčíková dňa 24.03.2021, o čom boli spísané inšpekčné záznamy a následne bola dňa 18.02.2022 vykonaná kontrola u žalobcu, pričom
10 ZA-32S/18/2022

následne bolo doručením o začatí správneho konania žalobcovi dňa 22.03.2022 začaté správne konanie.

24. K námietke žalobcu týkajúcej sa preukazovania vlastníctva nádob žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom (napr. kúpnymi zmluvami alebo inými titulmi) nepreukázal nadobudnutie vlastníctva k tlakovým nádobám, ktoré boli predmetom tohto správneho konania, a z toho dôvodu orgán verejnej správy prvého stupňa správne určil, že žalobca plnil do cudzích nádob. Orgán verejnej správy prvého stupňa dospel podľa názoru žalovaného následne k správne záveru, že vlastníckymi fľašami sú spoločnosti Flaga, spol. s r.o. a PROBUGAS, a.s. a žalobca nepreukázal písomné súhlasy uvedených spoločností k naplneniu fľaš tekutým uhlíkovodíkom. Orgán verejnej správy prvého stupňa taktiež kontaktoval dotknuté spoločnosti, pričom spoločnosť PROBUGAS, a.s. zaslala správne orgánu Vyjadrenie a čestné prehlásenie zo dňa 29.04.2022, v ktorom vyhlasuje a potvrdzuje, že žalobcovi nikdy neudelila písomný súhlas na plnenie tlakových nádob v ich vlastníctve. Rovnako spoločnosť Flaga spol. s r.o. zaslala Vyjadrenie sa k žiadosti zo dňa 28.04.2022, v ktorom uvádza, že vo veci údajného poskytnutia písomného súhlasu spoločnosťou Flaga spol. s r.o. ako vlastníka tlakových nádob uvádza, že takýto súhlas nikdy neposkytla ani žalobcovi rovnako ako ho neposkytla žiadnemu inému subjektu v Slovenskej republike, a preto podľa žalovaného žalobca svojím konaním porušil § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/56/2016 zo dňa 20.03.2018, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.05.2019, pričom citoval: „Vlastnícke právo k hnutelnej veci (v danom prípade k fľaši, v ktorej bol obsiahnutý tekutý uhlíkovodík) vzniká vytvorením danej fľaše. K prevodu vlastníckeho práva k fľaši by bol, podľa názoru správneho súdu, nevyhnutný jednoznačný prejav vôle vlastníka fľaše svoje vlastnícke právo k fľaši previesť na iný subjekt (rôznymi 4 právnymi titulmi; zámennou zmluvou, kúpnu zmluvou atď.). Z vyjadrení dotknutých spoločností, rovnako ako aj z dôvodu, že podnet podala práve dotknutá spoločnosť PROBUGAS, a. s. nepochybne plynie, že dotknuté spoločnosti nikdy neprejavili vôľu, ktorá by smerovala k prevodu vlastníckeho práva k fľaši(am).“

25. K námietke žalobcu, ktorou spochybnil závažnosť zisteného porušenia zákona, a tiež neprimeranosť prvej pokuty vo výške 15.000 eur, žalovaný uviedol, že toto protiprávne konanie považuje za závažné, pričom dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 10Asan/18/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorý konanie spoločnosti TOME GAS SK, s.r.o. (žalobcu) za rovnaké porušenie povinnosti sám označil za zvlášť závažné, „keď možné následky porušenia povinnosti mohli zasiahnuť zdravie ľudí a ich majetok, s tým, že všeobecný záujem na ochrane zdravia ľudí patrí k prioritným záujmom, na ochrane ktorého má záujem celá spoločnosť“. Žalovaný uviedol, že práve záujem na ochrane zdravia ľudí a ich majetku bol jedným z rozhodujúcich dôvodov na uloženie pokuty vo výške 28 000 eur. Žalovaný

tiež uviedol, že výška pokuty závisí od rozhodnutia orgánu verejnej správy aplikujúceho príslušné ustanovenia zákona a bolo teda vecou orgánu verejnej správy, v akej výške uloží pokutu, avšak za podmienky, že svoju správnu úvahu odôvodní právne relevantným spôsobom a oprie o zákonom stanovené kritériá pre určenie výšky sankcie. V
11 ZA-32S/18/2022

danom prípade mal žalovaný za to, že orgán verejnej správy uložil pokutu zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom protiprávneho konania, táto je dostatočne odôvodnená, a preto nebol dôvod na jej zmenu.

26. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že sa zameril aj na tú skutočnosť, či môže byť orgánom verejnej správy uložená pokuta pre žalobcu likvidačná. Konkrétne žalovaný uviedol, že na internetovej stránke www.registeruz.sk je uvedená účtovná závierka žalobcu za rok 2021, kde je uvedený výsledok hospodárenia za účtovné obdobie za rok 2021 po zdanení vo výške 138.304 eur, a považoval za potrebné poukázať aj výnosy z hospodárskej činnosti žalobcu za rok 2021 vo výške 13.098.822 eur. Zároveň žalovaný odmietol tvrdenie žalobcu, že výška pokuty je voči nemu osobitne nastavená, nakoľko v danej veci boli zohľadnené všetky zákonné kritériá pre určenie výšky uloženej pokuty.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika žalobcu)

27. Žalobca zdôraznil, že Najvyšší súd SR jasne uviedol vo zverejnenom záväznom stanovisku (judikát, na ktorý poukazoval žalobca v správnej žalobe – pozn. správneho súdu), že už momentom dozvedenia sa o porušení zákona (tzn. z podnetu) má orgán verejnej správy povinnosť vykonať kontrolu, k čomu žalovaný uviedol, že táto plynie až od vykonania kontroly, čo je zjavne v rozpore s daným rozhodnutím a jeho účelom.

28. Ďalej uviedol, že skutočnosti a právne názory prezentované žalovaným nemajú relevanciu k tomu, že to boli právne orgán verejnej správy a žalovaný, ktoré mali preukázať vlastníctvo nádob inými osobami (tzn. nestačí len ich vyhlásenie, že žalobcovi súhlas na plnenie neudelili). Žiadny právny predpis podľa žalobcu nestanovuje, že vlastníctvo sa preukazuje nápisom a farbou tlakovej nádoby. Podľa žalobcu takýmto spôsobom spoločnostiam stačí prefarbiť nádoby iných osôb a označiť ich svojim logom a boli by automaticky považovaní za vlastníkov. Žalovaný sa podľa žalobcu nevysporiadal ani s tým, z akého dôvodu orgán verejnej správy prvého stupňa pri tej istej norme od žalobcu žiadal preukázanie vlastníctva, no od iných osôb, ktorým mať žalobca porušiť ich práva, to nežiadal.

29. Vo vyjadrení žalobca ďalej poukázal na nové skutočnosti ohľadom nezákonného postupu orgánov verejnej správy. Mal za to, že orgány verejnej správy postupujú osobitne voči žalobcovi, nakoľko dňa 14.12.2022, teda cca mesiac po podaní žaloby (25.11.2022), resp. dva mesiace po právoplatnom udelení pokuty vo výške 28 000 eur (14.10.2022) pre naplnenie 6ks nádob, čo je predmetom tohto konania, orgán verejnej správy prvého stupňa – Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, uložil spoločnosti žalobcu ďalšiu pokutu za iné porušenie – konkrétne za naplnenie jednej jednej tlakovej nádoby (čo sa malo stať ešte dňa 16.02.2022) rozhodnutím č. EN/0073/05/2022 zo dňa 14.12.2022 vo výške priam neuveriteľných a neprijateľných 29 000 eur.

30. Následne žalobca citoval rozsiahle pasáže z odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia orgánu verejnej správy v inej veci žalobcu, v zmysle ktorého považoval postup
12 ZA-32S/18/2022

orgánov verejnej správy voči žalobcovi za diskriminačný až šikanózný. Ďalej žalobca vo vyjadrení uvádzal argumenty, ktorými porovnával výšku uloženej pokuty v prejednávanej spore s výškou uloženej pokuty orgánom verejnej správy v inom administratívnom konaní žalobcu, ktorý však nie je predmetom preskúmanavej veci.

31. Vzhľadom na pretrvávajúci názor žalobcu o nesprávnej úvahe orgánu verejnej správy čo sa týka výšky uloženej pokuty, žalobca v závere vyjadrenia upravil petit správnej žaloby ohľadom navrhovanej sankčnej moderácie na sumu 4 000 eur.

Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu (duplika žalovaného)

32. V rámci svojho vyjadrenia žalovaný zotrval na dôvodoch zákonnosti prvostupňového rozhodnutia, ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného, pričom zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú počas administratívneho konania a zotrval i na tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 19.01.2023.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov správnym súdom

33. Na základe zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, konkrétne aj z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. V dôsledku uvedeného je konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 32S/18/2022 vedené na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-32S/18/2022.

34. Správny súd vo veci nariadil na žiadosť žalobcu pojednávanie na deň 09.10.2024. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanej správnej žalobe a obsahu podaných vyjadrení, pričom v žalobe vymedzil 3 základné dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutia za nezákonné a nesprávne, a ktoré v rámci prednesu na pojednávaní rozsiahlo argumentačne rozviedol a doplnil. Zároveň predniesol návrh na doplnenie dokazovania listinami, ktorých súčasťou boli aj ilustračné obrázky, pričom toto dokazovanie žalobca odôvodnil súvisom s námietkami žalobcu o neprimeranej výške uloženej pokuty. Poverená zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný sa v plnej miere pridrižava vyjadrenia k správnej žalobe a navrhla zamietnutie správnej žaloby žalobcu, pričom v rámci prednesu sa vyjadrila k žalobným námietkam žalobcu. Následne správny súd pristúpil k vykonaniu dokazovania listinnými dôkazmi predloženými právnym zástupcom žalobcu. V závere pojednávania právny zástupca uviedol, že z opatrnosti predkladá i návrh na vykonanie dôkazu, a to aby si správny súd prípadne vyžiadal a pripojil rozhodnutia Inšpektorátu Bratislava, a aby sa oboznámil so skutkovými dôvodmi, v súvislosti s ktorými boli spoločnosti Flaga, spol. s r.o. uložené pokuty 8 000 eur a 18 000 eur. Pojednávanie dňa 09.10.2024 bolo následne odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia na deň 30.10.2024 o 12:30 hod. postupom podľa § 116 SSP.

13 ZA-32S/18/2022

35. Správny súd v Banskej Bystrici, ako súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, vrátane ich postupu v administratívnom konaní, a to v rozsahu žalobných námietok, ale aj z hľadísk uvedených v § 195 písm. a) až e) SSP, keďže predmetná správna žaloba je žalobou v oblasti správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

36. Podľa § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike v znení účinnom od 01.01.2021 do 31.03.2022, prevádzkovateľ zariadení na plnenie tlakových nádob je povinný plniť skvapalnený plyný uhlíkovodík do vlastných tlakových nádob alebo do cudzích tlakových nádob len s písomným súhlasom ich vlastníka.

37. Podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod. 3 zákona o energetike, inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300 eur do 150 000 eur za porušenie povinností uložených v § 4, § 6 ods. 2 písm. d) až h), § 10, 11, 12, § 13 ods. 4, § 8 ods. 5 na podnikanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až h), § 19 ods. 1 až 5, § 28 ods. 2 písm. a) až h), r) až w), § 28 ods. 3 písm. b) až d), h), j) až o), v), y), § 28 ods. 4, § 31 ods. 2 písm. a) až e), j) až n), p) až s), w), z), § 31 ods. 3 písm. a) až c), j), k), n), p), § 31 ods. 4, § 33 ods. 1 až 8, § 49 ods. 6 písm. a), b), i), l), n), o), § 49 ods. 7 písm. b), d), f) až j), o), § 64 ods. 6 písm. a) až d), j) až l), o), § 64 ods. 7 písm. a), c), e) až g), j), l) až n), § 66, § 67 ods. 6 písm. a), b), g), j), k), m) až o), § 67 ods. 8, § 84 ods. 3, § 85 ods. 2 a § 85 ods. 4.

38. Podľa § 91 ods. 4 zákona o energetike, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.

39. Podľa § 91 ods. 5 zákona o energetike, konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, keď inšpekcia alebo úrad zistili porušenie povinností, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinností došlo.

40. Správny súd dáva do pozornosti, že v konaniach vo veciach správneho trestania je pre rozhodnutie správneho súdu základom skutkový stav zistený orgánom verejnej správy, ktorým však nie je viazaný (§ 120 písm. b) SSP). Správny súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo zistil orgán verejnej správy, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Správny súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených orgánom verejnej správy, a ak pritom zistí skutkové či (procesné) právne deficity, môže reagovať tým, že uloží orgánu verejnej správy ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám. Správny súd môže doplniť dokazovanie aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný. Z povahy správneho súdnictva vyplýva, že potreba dokazovania pred správnym súdom musí byť ponechaná výlučne na úvahu správneho súdu, keďže správny súd nie je súdom skutkovým. Z dôvodu
14 ZA-32S/18/2022

vyváženosti delenia moci medzi mocou výkonnou, reprezentovanou orgánmi verejnej správy, a mocou súdnou musí byť základom pre rozhodnutie správneho súdu skutkový stav zistený orgánom verejnej správy, vo vzťahu ku ktorému môže byť dokazovanie správnym súdom zopakované alebo doplnené. Inak povedané, nemôže ísť o dokazovanie nad mieru významnú pre správne súdnictvo. Preto pokiaľ správny súd ustáli, že dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy bolo nedostatočné pre riadne posúdenie veci, táto skutočnosť by bola dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP.

41. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že žalovaný sa dôsledne riadil vyššie citovanou právnou úpravou, zistil skutkový stav v dostatočnej miere, vyvodil správne skutkové závery, a preto jednotlivé žalobné námietky správny súd nepovažuje za relevantné privediť zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

42. Žalobca v správnej žalobe namietal nesprávny výklad ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike orgánom verejnej správy, nakoľko mal za to, že došlo k uplynutiu subjektívnej prekluzívnej lehoty na začatie konania o uložení pokuty niekedy v roku 2021.

43. Súd nepovažuje túto žalobnú námietku za dôvodnú. V administratívnom spise sa nachádza Podnet na vykonanie kontroly č. P-636/2020 doručený orgánu verejnej správy prvého stupňa dňa 09.09.2020 (podľa pečiatky – pozn. správneho súdu) od spoločnosti PROBUGAS, a.s.. Na základe tohto podnetu orgán verejnej správy vykonal dňa 21.03.2021 kontrolu na adrese prevádzky Čerpacia stanica Benzínol, ul. Bysterecká 2200, Dolný Kubín a na adrese prevádzkarne: predaj fliaš propán - bután pri Potravinách „Pisarčíková“, Oravské Veselé 142, pričom o kontrolách spísal inšpekčný záznam a uložil opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. c) a ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľov v znení účinnom od 19.02.2021 do 30.12.2021. Následne orgán verejnej správy prvého stupňa žalobcovi podaním zo dňa 08.02.2022 oznámil, že za účelom preverenia dodržiavania ustanovení zákona o energetike u neho vykonajú inšpektori orgánu verejnej správy prvého stupňa kontrolu dňa 18.02.2022. Správny súd má za to, že až dňom vykonania kontroly u žalobcu, teda dňa 18.02.2022, inšpektori orgánu verejnej správy prvého stupňa zistili porušenie povinností žalobcu v zmysle ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike a následne dňa 21.03.2022 oznámil orgán verejnej správy prvého stupňa žalobcovi začatie správneho konania o uložení pokuty v zmysle ust. § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), ktoré bolo žalobcovi doručené do elektronickej schránky dňa 22.03.2022. Až dňom 18.02.2022 bolo skutkovo zistené porušenie, pričom treba uviesť, že žalobca nebol sankcionovaný za to, čo bolo uvedené v Podnete, ale za porušenia povinností, ktoré zistili inšpektori orgánu verejnej správy pri výkone kontroly.

44. Keďže v zmysle citovaného ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike v znení účinnom od 01.01.2021 do 31.03.2022 „konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa,
15 ZA-32S/18/2022

keď inšpekcia alebo úrad zistili porušenie povinností, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinností došlo“, správny súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu ohľadom uplynutia prekluzívnej subjektívnej lehoty, ktorej začiatok plynutia žalobca odvodzoval od podania Podnetu v roku 2020. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, ktorý citované ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike vykladal v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽf/51/2010 zo dňa 22.06.2011 (R 19/2013). V uvedenom rozhodnutí bol riešený prípad uplynutia subjektívnej jednoročnej prekluzívnej lehoty, ktorej začiatok plynutia správny orgán, resp. i Najvyšší súd SR odvíjal od podania Podnetu. Na rozdiel od prejednávaného prípadu však rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt bola skutočnosť, kedy sa správny orgán mal dozvedieť o porušení zákona. Správny súd uvádza, že hoci bola kontrola dňa 18.02.2022 vykonaná na základe Podnetu z roku 2020, orgán verejnej správy prvého stupňa začal dňa 22.03.2022 konanie o uložení pokuty na základe vlastných zistení porušenia zákona o energetike. Vzhľadom na uvedené správny súd uvádza, že konanie o uložení pokuty žalobcovi začalo v jednoročnej subjektívnej lehote v zmysle ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že na to, aby správny orgán mohol konštatovať porušenie povinností, musí posúdiť relevantné podklady. Nie je možné bez ďalšieho uzavrieť, že dňom, kedy správny orgán zistil porušenie povinností, je rovnaký deň, kedy bol správny orgán doručený podnet. Záleží totiž od kvality podnetu, jeho vierohodnosti, obsahu, zložitosti problematiky, na ktorú sa poukazuje, pod. Nevyhnutnou (minimálnou) podmienkou na konštatovanie porušenia povinností je preskúmanie pravdivosti tvrdení uvedených v podnete, čo sa spravidla udeje vyžiadanim vyjadrenia toho, kto sa mal tvrdeného porušenia dopustiť. Správny súd zároveň uvádza, že sa ex offo zaoberal aj uplynutím objektívnej lehoty, pričom správny súd nezistil ani jej márne uplynutie.

45. Žalobca ďalej namietal nedostatočne zistený (skutočný) skutkový stav v zmysle ust. § 32 Správneho poriadku, keďže orgán verejnej správy prvého stupňa podľa žalobcu nepreukázal, resp. nevyzval iné spoločnosti, aby preukázali svoje vlastníctvo k predmetným nádobám. Tu správny súd uvádza, že v zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku je orgán verejnej správy povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Hoci žalobca postup orgánu verejnej správy prvého stupňa považoval za diskriminačný, správny súd uvádza, že orgán verejnej správy postupoval v súlade s uvedeným ustanovením. Z administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že na základe výsledkov kontroly dňa 18.02.2022 nemal orgán verejnej správy preukázané vlastníctvo žalobcu k naplneným tlakovým nádobám, teda že si splnil svoju zákonnú povinnosť plniť skvapalnený plynný uhlíkovodík do vlastných nádob v zmysle ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike. Následne orgán verejnej správy vyzval dňa 31.03.2022 žalobcu, aby predložil písomné súhlasy vlastníkov tlakových nádob Probugas, Kralupol, Flaga, Primagas a Vitogaz (podľa nápisov a log uvedených na predmetných nádobách – pozn. správneho súdu) aktuálnych ku dňu kontroly dňa 18.02.2022. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 04.04.2022 s tým, že je povinnosťou orgánu verejnej správy dokázať, že konaním žalobcu došlo k porušeniu zákona. V nadväznosti na povinnosť ustanovenú v § 85 ods. 2 písm. c) 16 ZA-32S/18/2022

zákona o energetike bolo potrebné posúdiť, či bol žalobca vlastníkom fliaš alebo mal písomný súhlas ich vlastníka. Preto následne orgán verejnej správy zaslal spoločnostiam Flaga, spol. s r.o., PROBUGAS, a.s., KRALUPOL, s.r.o., VITOGAZ ČR, s.r.o. výzvy so žiadosťou o vyjadrenie a zaslanie dokladov, ktoré by preukázali, či udelili písomný súhlas, resp. neudelili súhlas žalobcovi na plnenie tlakových nádob patriacich spoločnosti, ktorá je ich vlastníkom. Ani jedna z dopytovaných spoločností, v rámci reakcie na výzvu orgánu verejnej správy, neuviedla, že by žalobcovi udelila písomný súhlas na plnenie tlakových nádob v ich vlastníctve. Spoločnosť KRALUPOL, s.r.o. pripustila, že v období od 01.02.2021 do 31.05.2021 na základe žiadosti žalobcu, mu zapožičala tlakové nádoby. Ku dňu kontroly však žiadna zo spoločností neudelila žalobcovi písomný súhlas k plneniu tlakových nádob v ich vlastníctve.

46. Správny súd v prvom rade uvádza, že v priebehu administratívneho konania ani súdneho konania žalobca nepoprel, že nie je vlastníkom tlakových nádob, ktoré mal plniť bez písomného súhlasu vlastníka, pričom počas kontroly nepredložil evidenciu vlastných tlakových nádob, medzi ktorými by boli evidované aj uvedené tlakové nádoby, pričom žalobca je povinný viesť evidenciu vlastných tlakových nádob v zmysle ust. § 85 ods. 2 písm. d) zákona o energetike. Za daného skutkového stavu, vo vzťahu k námietke žalobcu, že orgán verejnej správy nevykonala dostatočné dokazovanie na ustálenie skutočného

vlastníka fliaš, považuje správny súd za potrebné poznamenať, že z hľadiska naplnenia hypotézy právnej normy § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 v nadväznosti na citované ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike bolo postačujúce zistenie a preukázanie, že žalobca nebol vlastníkom fliaš a zároveň žiaden písomný súhlas žalobcom tvrdeného (či už spoločností, ktorých logo a nápis sa nachádza na tlakovej nádobe, alebo aj inej „cudzjej“ osoby, ako vyplýva zo znenia citovaného ustanovenia zákona o energetike) vlastníka tento v administratívnom konaní nepredložil. Naopak, žalobca netvrdil, kto konkrétne je vlastníkom cudzích tlakových nádob a zároveň netvrdil, že vlastníkom dotknutých nádob je on alebo niekto iný, od koho mal písomný súhlas na ich plnenie. Za takýchto skutkových okolností bolo podľa správneho súdu naplnenie skutkovej podstaty v citovanom ustanovení § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike dostatočne preukázané.

47. Žalobca ďalej namietal neprimeranosť výšky pokuty, a s tým súvisiacu nesprávnu úvahu orgánu verejnej správy, nakoľko ju považoval za iracionálnu, neprimeranú, neodôvodnenú obsahom spisu a neakceptovateľnú vzhľadom na posudzovaný stav a spôsob porušenia zákona.

48. Správny súd uvádza, že ukládanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci diskrečnej právomoci správneho orgánu, zákonom stanoveného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom upravených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu musí byť aj náležite odôvodnené. Výška pokuty je vecou úvahy správnych orgánov a súd iba skúma, či toto uváženie nevybočilo z medzi a hľadísk ustanovených zákonom, či je v súlade s pravidlami

17 ZA-32S/18/2022

logického myslenia a či podklady pre taký úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

49. Správny súd poukazuje na ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike, v zmysle ktorého orgán verejnej správy pri zistení porušenia povinností v zmysle zákona o energetike pri určení výšky pokuty prihliadne najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností. Z vetnej konštrukcie uvedeného ustanovenia vyplýva, že správna úvaha orgánu verejnej správy má vychádzať z uvedených rozhodujúcich kritérií, ktoré sú demonštratívne uvedené, teda nie sú jediné, ktoré orgán verejnej správy prvého stupňa zvažuje, resp. hodnotí pre posúdenie výšky sankcie. Správna úvaha je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán verejnej správy zvažovať závažnosť porušenia zákona vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty orgán verejnej správy prihliadne na závažnosť, spôsob a čas trvania a následkov protiprávneho konania.

50. Správny súd v prípade správneho trestania sleduje, či orgán verejnej správy náležite odôvodnil uloženie sankcie v určitej výške (ak zákon pripúšťa rozpätie sankcií), či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Všeobecné, nekonkrétne odôvodnenie odvolávajúce sa len na zákonné ustanovenia je nepostačujúce. Avšak pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení je nevyhnutné okrem zákonných predpokladov, prihliadať i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúca vyvarovala porušeniu zákonných povinností, ale zasa pri splnení jej represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu.

51. V danom prípade správny súd neuznal za dôvodné námietky žalobcu týkajúce sa svojvoľne správnej úvahy orgánu verejnej správy. Pokiaľ žalobca poukazoval na porušenie povinností pri údajne zanedbateľnom množstve tlakových nádob (6ks), pričom pri predchádzajúcom porušení povinností v zmysle zákona o energetike mu za vyšší počet tlakových nádob (12ks) plnených bez písomného súhlasu vlastníka tlakových nádob, bola uložená nižšia výška sankcie, tu správny súd uvádza, že výška sankcie v zmysle zákona o energetike sa neodvíja od počtu porušení, keďže skutková podstata nešpecifikuje počet tlakových nádob, ktorých sa má porušenie týkať. Uvedené skutočnosti možno zohľadniť, resp. vyhodnotiť pri posudzovaní závažnosti porušenia povinností. V danom prípade bol orgán verejnej správy oprávnený

v rámci stanovenia výšky sadzby za porušenie povinností v zmysle zákona o energetike prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že žalobcovi už bola uložená sankcia za obdobné porušenie povinností v zmysle zákona o energetike, pričom výška uloženej sankcie v predchádzajúcom prípade pre žalobcu nebola dostačujúca, aby na žalobcu pôsobila represívne a preventívne, nakoľko opätovne spáchal rovnaký správny delikt. Z uvedených dôvodov podľa správneho súdu obstoja úvaha orgánu verejnej správy, že síce ide o porušenie 18 ZA-32S/18/2022

povinnosti vo vzťahu k menšiemu počtu tlakových nádob, avšak ide o opätovné porušenie povinností žalobcom.

52. Čo sa týka závažnosti porušenia zákona a možné následky porušenia povinností poukazoval žalobca na tú skutočnosť, že sám je odborník a má udelené povolenie a oprávnenie plniť skvapalnený uhľovodík do tlakových nádob. K tomu je potrebné uviesť, že orgán verejnej správy vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Asan/18/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorý závažnosť a možné následky porušenia povinností vykladal v kontexte skutočností, že : „neexistenciou súhlasu vlastníka s naplnením tlakovej nádoby došlo k vzniku rizika ohrozenia života, zdravia a majetku osôb, keď práve písomný súhlas vlastníka mal byť garanciou, že prevádzkovateľ zariadenia na plnenie tlakových nádob by naplňal tlakové nádoby bez presného overenia jej pôvodu, keďže nejde o nádobu jej vlastnú. Práve súhlas vlastníka má garantovať, že tlaková nádoba, do ktorej má byť naplnený skvapalnený uhľovodík, zodpovedá bezpečnostným požiadavkám aj spôsobilá na užívanie spotrebiteľom. Písomný súhlas vlastníka s naplnením fľaše tekutým uhľovodíkom prevádzkovateľom zariadenia je vlastne garanciou, že fľaša z hľadiska fyzikálno-technických a konštrukčných vlastností je spôsobilá byť nositeľom daného obsahu v danom mieste a čase, nakoľko nemožno celkom vylúčiť možnosť degradácie materiálu, z ktorého fľaša bola vyrobená v dôsledku plynutia času a spôsobu skladovania či manipulácii s fľašou.“ Z hľadiska závažnosti je uvedené konanie žalobcu zvlášť závažné, keď možné následky porušenia povinností mohli zasiahnuť zdravie a zdravie ľudí a ich majetok, s ktorým tvrdením sa správny súd plne stotožnil.

53. V tejto súvislosti žalobca v správnej žalobe (a následne aj v replike) poukazoval na ďalšie administratívne konanie, ktorého predmetom bolo uloženie pokuty žalobcovi za opakované porušenie zákona o energetike, kde orgán verejnej správy na základe kontroly zistil porušenie povinností plniť tlakovú nádobu bez písomného súhlasu vlastníka v počte 1ks. Správny súd poukazuje na to, že prvostupňové rozhodnutie v prejednávanej veci bolo vydané dňa 16.05.2022 a napadnuté rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobcu dňa 29.09.2022, pričom ku kontrole v administratívnom konaní došlo až dňa 25.05.2022 a prvostupňové rozhodnutie malo byť vydané dňa 14.12.2022. Vzhľadom na uvedené nebolo možné spojiť administratívne konania o uložení pokuty žalobcovi orgánom verejnej správy a aplikovať absorpčnú zásadu, nakoľko v druhom prípade došlo k zisteniu o porušení povinností žalobcom až po rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa v tomto prípade.

54. Ďalej správny súd uvádza, že žalobca v správnej žalobe navrhol, aby súd ako dôkaz vykonal, resp. vyzval žalovaného v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. na uvedenie, koľko pokút za porušenie ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike právoplatne udelili inšpektori orgánu verejnej správy, vrátane žalovaného spoločnostiam na trhu v Slovenskej republike od roku 2015 ku dňu zaslania výzvy. Uvedený návrh na vykonanie dôkazu považoval správny súd za nekonkrétny, pričom žalobca bližšie neuviedol, aký dopad na prejednanú vec v tomto súdnom konaní budú mať uvedené zistenia ohľadom prehľadu uložených pokút inšpektormi orgánu verejnej správy prvého stupňa, resp. žalovaným v rámci Slovenskej 19 ZA-32S/18/2022

republiky. Následne však v rámci repliky žalobcu k vyjadreniu žalovaného uviedol, že viac na vykonaní tohto dôkazu netrvá, nakoľko sám podal infožiadosť a uvedené zistenia prezentoval v rámci repliky.

55. V prvom rade treba uviesť, že správny súd ani nie je oprávnený a ani povinný takýmto spôsobom obstarávať za žalobcu dôkazy. Zároveň správny súd nemá oprávnenie za žalobcu dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia z obsahu administratívneho spisu vyhľadávať, a ani v správnej žalobe všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti podľa obsahu administratívneho spisu za žalobcu konkretizovať. Rozsah a obsah súdneho prieskumu zákonnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, ktorý jeho vydaniu predchádzal, je striktne daný

žalobnými dôvodmi. Správny súd však uvádza, že výnimku z tohto pravidla obsahuje znenie § 134 ods. 2 SSP. V prejednávanej veci správny súd vady preskúmaných rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy v zmysle § 134 ods. 2 SSP nezistil. Správny súd taktiež uvádza, že v zmysle ust. § 183 SSP môže žalobca rozšíriť správnu žalobu, resp. doplniť správnu žalobu o ďalšie žalobné body len v lehote stanovenej na podanie žaloby.

56. V druhom rade však správny súd uvádza, že na ust. § 134 ods. 2 SSP nadväzuje ust. § 195 SSP, ktoré uvádza prípady, keby nie je súd vo veciach správneho súdnictva viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Žalobca v rámci prednesu na pojednávaní opakovane poukazoval na primeranosť výšky uloženej pokuty orgánom verejnej správy s ohľadom na iné, obdobné prípady týkajúce sa iných spoločností, ktorým boli za rovnaké porušenie zákona o energetike uložené pokuty, pričom dôkazy súvisiace s touto žalobcovou argumentáciou predkladal aj po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby. Vzhľadom na uvedené správny súd postupom podľa ust. § 195 SSP preskúmal, či v danom prípade nedošlo k pochybeniu orgánu verejnej správy v postupe, prípadne pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty za iný správny delikt v zmysle zásad trestného konania, resp. zásad ukladania trestov. Správny súd uvádza, že v § 2 ods. 2 Trestného poriadku je upravená zásada zdržanlivosti a primeranosti, ktorej obsahom je v trestnej i administratívnej rovine zasahovanie do základných práv a slobôd osôb len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu konania pri rešpektovaní dôstojnosti osôb a ich súkromia. Táto zásada sa týka všetkých účastníkov konania a nielen osoby, voči ktorej sa má administratívna zodpovednosť vyvodiť. Z uvedeného vyplýva, že primeranosť sankcie musí spĺňať podmienku účinnosti, primeranosti a generálnej prevencie voči páchatelovi trestu, resp. správneho deliktu v administratívnom konaní. Správny súd v rámci súdneho prieskumu skúma primeranosť výšky uloženej pokuty vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu porušenia zákona, pričom pri ukladaní sankcie neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy (pokiaľ nepostupuje podľa § 198 SSP pozn. správneho súdu), nakoľko v zmysle ust. § 27 ods. 2 a 3 SSP preskúmava, či rozhodnutie orgánu verejnej správy nevybočilo z hľadísk a medzí ustanovení zákona. V prípade správneho trestania má správny súd zákonom danú povinnosť preskúmať, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správneho uváženia orgánu verejnej správy, aj keď skutočnosť, že by k tomu v konkrétnom prípade malo dôjsť žalobca nenamietal. Ide teda o odchýlku v porovnaní so zákonnými podmienkami skúmania správnej úvahy v ustanovení § 20 ZA-32S/18/2022

27 ods. 2 SSP. Výška pokuty je vecou úvahy správnych orgánov a súd iba skúma, či toto uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre taký úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Tu správny súd uvádza, že orgán verejnej správy nepostupoval podľa § 91 ods. 3 zákona o energetike, nakoľko ako správne v rozhodnutiach uviedol, nebolo možné uložiť pokutu vo zvýšenej sume (až dvojnásobok) pri opakovanom porušení, nakoľko k porušeniu povinností žalobcom nedošlo pri opakovanom porušení do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Primeranosť výšky pokuty orgán verejnej správy v rámci správnej úvahy logicky, zákonne a náležite odôvodnil, pričom v zmysle ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike prihliadol (ako na priťažujúcu okolnosť) na skutočnosť, že žalobca bol už raz na uvedené porušenie zákona postihnutý, pričom neuviedol, že sa jedná o opakované porušenie, avšak uviedol, že žalobca sa v predchádzajúcom prípade nepoučil a neupustil od porušovania zákona o energetike, hoci s odstupom času. Nemožnosť aplikácie ust. § 91 ods. 3 zákona o energetike nevyklučuje možnosť prihliadnuť na predchádzajúce postihnutie v zmysle ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike. Opačne by to však neplatilo, pretože ak by predchádzajúce postihnutie bolo dôvodom na aplikáciu ust. § 91 ods. 3 zákona o energetike (zvýšenie sadzby pokuty), nebolo by možné skutočnosť opakovane počítať podľa ust. § 91 ods. 4 zákona o energetike.

57. Správny súd na záver uvádza, že nezistil porušenie základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie v zmysle § 195 písm. c) SSP. Ako už bolo vyššie uvedené konanie o uložení pokuty začalo v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 91 ods. 5 zákona o energetike. Pri určovaní výšky pokuty boli zohľadnené kritériá uvedené v § 91 ods. 4 zákona o energetike, pričom orgán verejnej správy bol oprávnený prihliadnuť na okolnosti na strane žalobcu, že mu už bola pokuta v obdobnej veci uložená, pričom výšku sankcie uložil v rámci zákonnej sadzby od 300 eur do 150 000 eur v zmysle ust. § 91 ods. 1 písm. b) bodu 3 zákona o energetike, a zároveň v súlade s ust. § 91 ods. 3 zákona o energetike neuložil pokutu vo výške dvojnásobku,

nakoľko nebola naplnená dikcia uvedeného ustanovenia. Správny súd uvádza, že orgán verejnej správy uložil pokutu vo výške 28 000 eur, keď prihliadol najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania porušenia povinností a možné následky, a zároveň prihliadol na tú skutočnosť, že skôr uložená pokuta nespĺnila svoju represívnu a preventívnu funkciu, keďže žalobcu neodradila v páchaní správnych deliktov do budúcnosti v zmysle zákona o energetike. Orgán verejnej správy pri určení výšky pokuty za porušenie povinností uvedených v zákone o energetike prihliadol okrem iného na skutočnosť, že nebezpečenstvo konania žalobcu spočívalo i v tom, že vlastník tlakových nádob – ako odborník zaručuje, aby ním predávané tlakové nádoby netrpeli nedostatkami technického charakteru, a ktoré by znamenali prípadné nebezpečenstvo ich používania a objektívne nesie za ich stav zodpovednosť, keďže v zmysle zákona o energetike za technický stav tlakových nádob zodpovedá ich vlastník. Vzhľadom na uvedené orgán verejnej správy uviedol, že pri posudzovaní závažnosti konania prihliadol na túto skutočnosť, nakoľko plnenie do cudzích fliaš bez povolenia vlastníka môže v povedomí konečného spotrebiteľa vyvolávať mylný názor, že na tlakovej nádobe uvedený subjekt je aj plniteľom plynu, a že skutočne kupuje plyn naplnený v plniarni subjektu, ktorý je na tlakovej nádobe

21 ZA-32S/18/2022

označený ako vlastník. Uvedené je nepochybne spôsobilé privodiť ujmu konkurenčným podnikateľom v energetike, ktorí môžu stratiť zákazníkov nespokojných s tovarom kúpeným od iného subjektu v presvedčení, že kupujú plyn plnený a predávaný subjektom označeným na tlakovej nádobe. V kontexte uvedeného správny súd uvádza, že v prípade neželaných následkov pri neodbornej manipulácii s plynom v tlakových nádobách je za možné vzniknuté následky zodpovedný vlastník plynu v jeho použitých tlakových nádobách, a preto nemožno prisvedčiť argumentácii žalobcu, že aj on je odborník v oblasti plnenia plynu do tlakových nádob. Dôležitý je nielen postup pri plnení tlakových nádob, ale aj garancia technickej spôsobilosti tlakovej nádoby na jej plnenie plynom.

58. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd konštatuje, že žalovaný (ako aj orgán verejnej správy prvého stupňa) vo veci dostatočne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, z takto zisteného a ustáleného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. Správnym súdom neboli zistené v konaní pred orgánmi verejnej správy žiadne pochybenia, ktoré by boli takej miery závažnosti, že by spôsobovali nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako ani prvostupňového rozhodnutia, pričom súd prihliadol na ust. § 195 SSP. Vzhľadom na tieto skutočnosti správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby, a preto túto žalobu v zmysle ustanovenia § 190 SSP zamietol.

59. Žalobca v správnej žalobe navrhol alternatívne rozhodnúť v súlade s ustanovením § 198 SSP a navrhol, aby súd za porušenie povinností podľa zákona o energetike uložil pokutu vo výške 17 000 eur. V správnej žalobe navrhol eventuálne, aby správny súd znížil pokutu, a to pre vybočenie zo zákonného rámca alebo ak vybočenie nie je z dôvodu neprimeranosti. Správny súd uvádza, že správny súd môže na základe podaného návrhu žalobcu pristúpiť k sankčnej moderácii aj v prípade, keď uložená sankcia nie je neprimeraná, resp. nevybočila zo zákonného rámca. Správny súd však nedospel k záveru, že je výška uloženej sankcie neprimeraná skutku, čo vyplýva z predchádzajúceho odôvodnenia tohto rozhodnutia. V správnej žalobe žalobca neuviedol žiadne žalobné námietky, z ktorých by odvodzoval neprimeranosť uloženej pokuty, ktorá by pre žalobcu mohla mať likvidačný charakter, prípadne dopad v podobe nepriaznivej finančnej situácie žalobcu v súvislosti so zisteným porušením ust. § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike. Správny súd mal za to, že žalobca netvrdil žiadne skutočnosti k uvedeným zisteným nedostatkom, ani neprodukoval v tomto smere žiadne dôkazy, ktoré by svedčili o neprimeranosti uloženej pokuty žalovaným, resp. orgánom verejnej správy prvého stupňa. Tie žalobné námietky, ktorými žalobca dôvodil neprimeranosť uloženej pokuty, správny súd vyhodnotil ako nedôvodné v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Čo sa týka následnej úpravy petitu navrhovanej sankčnej moderácie v rámci žalobcovho vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného (v replike) na sumu 4 000 eur, tento nepovažoval správny súd za relevantne uplatnený, nakoľko s odkazom na ust. § 183 SSP by ho musel žalobca učiniť do uplynutia lehoty na podanie správnej žaloby (Komentár Správny súdny poriadok, 1. Vydanie, 2018 (BARICOVÁ, FEČÍK, ŠTEVČEK, FILOVÁ a kol.). Znenie ust. § 183 SSP výslovne neumožňuje po uplynutí lehoty na podanie

22 ZA-32S/18/2022

správnej žaloby rozšíriť alebo doplniť žalobný návrh (ani moderačný). Správny súd preto s poukazom na uvedené dôvody návrh žalobcu na sankčnú moderáciu zamietol.

60. Správny súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania pripojením rozhodnutí Inšpektorátu Bratislava v obdobných veciach, nakoľko nepovažoval za dôvodné v rámci primeranosti uloženej pokuty žalobcovi za porušenie povinností vyplývajúcich mu zo zákona o energetike prihladať na obdobné rozhodnutia, resp. prípady uloženia sankcií iným subjektom. Správny súd nemal preukázané, že by išlo o také prípady, ktoré by boli obdobné a zhodovali by sa so skutkovými okolnosťami v tejto veci.

61. Správny súd má za to, že orgány verejnej správy posúdili rovnako poľahčujúce, ako aj priťažujúce okolnosti, pričom svoje rozhodnutia dostatočne presvedčivým spôsobom odôvodnili a pri ukladaní výšky pokuty nevybočili z rozsahu správnej úvahy, pričom uložená výška pokuty plní tak funkciu represívnu, ako aj funkciu individuálnu a funkciu generálnej prevencie.

62. Žalobca nebol v konaní pred správnym súdom úspešný, preto mu správny súd nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario.

63. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP v znení účinnom do 30. júna 2023).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP). Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, 23 ZA-32S/18/2022

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.